

Kære generalforsamling og bestyrelse.

2018 var et historisk år. Efter branden i 2014 - og 49 ualmindelig slidsomme måneder - var det året, hvor vi den 11. august indviede Jyllingehallerne efter genopbygningen og udvidelsen. Det var en mærkedag uden lige og jeg synes, vi til vores lokalsamfund, medborgere, brugere og gæster har overdraget et bygningsværk, som vi kan være stolte af.

Det er min sidste beretning, inden jeg går af som formand i aften. Derfor vil jeg lige tillade mig at lade beretningen være et tilbageblik ikke alene for 2018 – men for de sidste 10 år, hvor jeg har haft det privilegium at stå i spidsen for landets ubetinget bedste samlingssted for idræt og samvær.

Det var ikke planen, da jeg i 2009 sagde ja tak til opfordringen om at tage formandsposten i den bestyrelse, som jeg tidligere havde været medlem af som byrådsudpeget repræsentant – og hvor jeg jo i forskellige kombinationer har været sammen med mange af jer, der er her i aften.

At være bestyrelsesformand for et så dynamisk midtpunkt er en udfordring, hvor mange interesser skal bøjes mod hinanden og gordiske knuder hugges over. Men det er mest af alt en tillidserklæring, der ikke kommer mange af i et liv – slet ikke i et samfund som Jyllinge, hvor der er ekstremt mange ressourcestærke og dygtige mennesker, der gerne tager en tørn i fællesskabets tjeneste.

Perioden startede med en konstatering af, at vi kørte med driftsunderskud, at vi havde negativ egenkapital - og at vi stod med både ledelsesmæssige, organisatoriske og vedligeholdelsesmæssige udfordringer, der skulle håndteres. Det blev de så – og det vil jeg gerne takke for bestyrelsens opbakning til.

Og det var ikke nemme opgaver, bestyrelsen stod over for.

Vi løste udfordringerne gennem en turn around plan, der omfattede udskiftning af halinspektør og justering af både organisation og bestyrelse, outsourcing af administrationen, opkvalificering medarbejderne samt analyse af det tekniske niveau på bygningerne.

Med den nye halinspektørs og regnskabspartners bistand fik vi udarbejdet troværdige vedligeholdelsesbudgetter, skiftede bank og revisor. Og vi fik engageret en fast husadvokat til at bistå med såvel juridiske opgaver som ansættelseskontrakter, leverandøraftaler, nye vedtægter i forbindelse med omdannelsen fra Amba til forening, naboklager – jo, den kører jo så fortsat på 20. år med Bygaden 5, hvilket også har trukket søm ud for skiftende bestyrelser undervejs. Jeg ved ikke, om den seneste dialog ender med et civilt søgsmål eller om vores kontante tilbagemelding på et krav om en ny hæk efterhånden har fået klager til at forstå, at de ikke har en enarmet tyveknægt som nabo, hvor de bare kan rykke i håndtaget, når der er noget, de finder anledning til at klage over. Og så er der alle de andre initiativer, vi gennem årene har iværksat og har skullet håndtere. Blandt andet en forpagter, der gik konkurs midt i det hele – hvor vi skulle finde en afløser.

Men trods reorganisering og behov for en ny struktur i hallerne arbejde, blev der også tid til fokus på synliggørelse og markedsføring – såsom nyt navn, nyt logo og ny visuel identitet – og en åben kommunikation mellem de enkelte foreninger og formand/halinspektør-møder, som vi kørte årligt op til branden.

En særlig markering, jeg personligt er glad for, at vi gennemførte – trods mangel på penge – var 40 års jubilæet for opførelsen af Store Hal i 2011. Her kom mange af de, der har været med til at bygge komplekset gennem tiden – og selvom tiden nu begynder at tynde ud i den generation, så fik vi mange med – og vist dem den respekt, som de fortjener. Det blev markeret fint med en særforestilling af GAS, der trak historiens vingesus fint op.

Det var en god begivenhed – og jeg er glad for, at vi også fik udarbejdet et jubilæumsskrift. Det dokumenterer en spændende udviklingshistorie i vores lokalsamfund fra slutningen af 1960'erne og op til nutiden og vil forhåbentlig kunne fylde en anvendelig plads i lokalhistorisk arkiv for fremtidige lokalhistorikere.

En vigtig milepæl, som Claus Larsen tog depechen på, var indgåelse af driftsaftale med Roskilde Kommune, for dermed fik vi skabt ro om bundtrækket i vores økonomi. Det var godt for stabiliteten og driften, så vi i bestyrelsen kunne koncentrere os om udviklingen og videreførelsen af nye tanker for komplekset.

Og det var vi jo i fuld gang med i 2013-2014 blandt andet med engagementet i Spraglehøjs Venner, hvor der var tale om, at når nu fodbolden flyttede ud på Spraglehøj, så kunne vi få plads til en ny multihal på Poppelbanen.

Men vi havde også fået udarbejdet en rapport om tilstanden på svømmehallens betonfundament, der inden længe også påkalder sig bevågenhed. Men den slags renoveringer og udvidelser vil der jo altid være drøftelse om, så derfor havde jeg som bekendt planlagt at gå af i 2015 efter min tredje 2-års valgperiode, hvor økonomien og organisationen var i god gænge.

Alligevel følte jeg en særlig forpligtelse til at tage imod bestyrelsens opfordring om at fortsætte, indtil hallerne var genopført efter branden. Havde jeg vidst dengang, hvad jeg i dag ved om de fire år, der skulle vente forude, er jeg imidlertid ikke sikker på, at jeg havde ladet mig overtale. Men nu er dét historie, og jeg er glad for og stolt over, hvad vi har nået med opførelsen af de nye Jyllingehaller.

Især er jeg glad for, at vi i bestyrelsen holdt fast i kravene om arkitektur og kvalitet, så vi ikke endte med en tilpasset gokarthal, der ligeså godt kunne ligge i et industrikvarter. Nu har vi et bygningsværk, vi i sandhed kan værre stolte af i byen.

Jeg er også glad for, at vi fik ryddet de sidste knaster ryddet af vejen i forbindelse med forpagtningsaftalen med Christina Nyby-Harder, der blev genvalgt som forpagter i den nye SportsCafé.

Vi har netop haft møde i det nye caféråd, der skal sikre en god dialog mellem brugere og foreninger, medarbejdere og bestyrelse samt forpagter, så vi får alle ender til at mødes. Det gælder såvel i hverdagen som ved særlige lejligheder og mærkedage, der fx holdes i vores selskabslokaler, som vi meget gerne vil have liv i igen.

Her er det vigtigt for mig at understrege behovet for, at vi holder sammen og bakker op om forpagteren – for det er ikke alle idræts- og kulturkomplekser, der kan byde på mad og omgivelser i dén kvalitet, vi nu kan præsentere for kunder, gæster og brugere.

Fællesskabet, solidariteten og vi-følelsen er desværre under pres overalt i vores samfund. Det er nok ikke tilfældigt, at det hedder iPhone, iPad, iMac og iAltmuligt. Vi ser det i forbindelse med finansieringen af hallerne fra de stærkeste kræfter under vores tag - og vi ser det på den måde folk parkerer på, uanset om det er på brandveje eller ved indgange og handicappladser.

Men vi skal udfordre disse tendenser, og vi skal sætte stærkt ind på at understøtte sammenhængskraften. Det skal vi gøre ved fortsat at tilbyde gode og attraktive rammer for vores frivillige, vores brugere og gæster, vores medarbejdere og vores samarbejdspartnere.

Vi skal være et ikon, der lyser op i lokalsamfundet og som leder vej til alle, der har brug for at genvinde kræfter eller bidrage på den ene eller anden måde til sin egen og andres udvikling – såvel fysisk som mentalt, socialt og kulturelt. Og vi skal være der for de, der ikke altid er en del af fællesskabet, men som vi kan gøre en forskel for ved at inkludere dem og få dem med ombord. Ensomhed og isolation kan både ramme unge og ældre – og der kan vi med vores rammer og ånd på stedet gøre en forskel.

Der er to ting, jeg begræder i min formandstid:

- At et flertal i bestyrelsen uden mit vidende valgte at ansøge om et lån i Roskilde Kommune på 17 mio. i forbindelse med finansieringsplanen og
- At GVK har vist sig så ualmindelig usolidariske og kontrære, som tilfældet har været i forbindelse med finansieringen af den udvidelse, som de selv har bestilt.

Netop de to hændelser frygter jeg kan blive Jyllingehallernes Waterloo som selvstændigt og privat halkompleks om nogle år, men jeg håber, at min afløser på formandsposten – og den nye bestyrelse – med det samme kan kaste sig ind i kampen med friske kræfter og finde en model, der kan sikre selvstændigheden også fremover.

For vi kan noget særligt i Jyllinge. Og vi kan noget særligt i Jyllingehallerne. Et aktivt samlingspunkt for omkring halvdelen af byen og lokalsamfundet, hvor vi ud over motion og idræt gennem tiden har været både forsamlingshus op til valgkampe og var mestue for de stormflodsramte i Nordmarken. Foruden alle de andre ting, som vores fantastiske kompleks har dannet – og danner – rammen om.

I denne sidste beretning fra min hånd, vil jeg gerne takke for samarbejdet med næstformand Ole Gylling, der som formand for byggeudvalget har trukket et enormt arbejds læs.

Det har ikke været en dans på roser undervejs – og vi skylder både Ole og halinspektør Claus Larsen stor tak for den ekstraordinære indsats, de har ydet i forbindelse med byggeriet. Vi har ikke altid været enige om alt – men det behøver man heller ikke, når man har den gensidige respekt for hinanden som mennesker og for de roller, vi hver især har i den fælles sag.

Jeg vil gerne rette en særlig tak til Claus Larsen, der som halinspektør har trukket et enormt læs gennem årene – og som har holdt mig ud, når jeg har været frustreret, gal, vred, sur - og stiktosset over et eller

andet. Heldigvis kan Claus være lige sådan den anden vej, så vi har kunnet låne hinanden kræfter og tålmodighed, når vi har syntes, at hele verden var imod os.

Jeg vil også gerne takke vores eksterne rådgivere, arkitekter, rådgivende ingeniører, entreprenør og håndværkere, advokater, revisor og andre gode kræfter – herunder Roskilde Kommune og byråd – for den imødekommenhed, vi har mødt i forbindelse med genopførelsen og finansieringen af Jyllingehallerne version 2.0.

Endelig vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke den del af bestyrelsen og de ildsjæle, der har været der, når det brændte på og som har bidraget til den rejse, vi sammen har været på siden mit første bestyrelsesmøde i Jyllingehallerne for 17 år siden.

Tak for de oplevelser, som gode kræfter har givet mig personligt undervejs – ikke mindst min 50 års fødselsdag i 2013. De 10 år har ikke altid været en dans på roser. Det er frivilligt arbejde aldrig. Men det har også været givende – både menneskeligt og socialt. Og det er dét, der for altid vil stå prentet ind i min bevidsthed, når jeg nu forlader stedet her for sidste gang.

Jeg håber, I vil vælge John Petersson som min afløser ved konstitueringen på det efterfølgende bestyrelsesmøde. Og jeg håber, I vil give ham og bestyrelsen fuld opbakning til de mange udfordringer, der venter forude. For det gør der. Jeg har prøvet efter bedste evne at efterlade en så velsmurt maskine som muligt.

Alligevel er jeg sikker på, at der er nogen, der på et tidspunkt spørger: Hvorfor er det sådan? Hvorfor gjorde de tingene på dén måde? Og ja, der er givetvis ting, vi burde og kunne have gjort anderledes undervejs efter branden og i forbindelse med genopførelsen. Men som jeg har sagt til jer i bestyrelsen og andre undervejs, så har vi truffet beslutninger ud fra den viden, ud fra de ressourcer, ud fra det budget og ud fra den tidsramme, vi havde på det pågældende tidspunkt. Må eftertiden dømme os nådigt.

Der er ting, vi ikke er helt færdige med efter branden og genopførelsen – og der er nye opgaver, der venter forude. Sådan er det. Heldigvis. Man bliver aldrig færdig.

Gymnastikken vil eksempelvis gerne udvide Multihallen – og kommunen vil snart opføre et bibliotek og community center i forbindelse med hallerne over mod den nye park, der ligesom vores nye forplads bliver et fantastisk værested for mennesker i alle aldre. Og så er der hele driften og sikringen af den fremtidige finansiering til vækst, vedligeholdelse og udvikling.

Jo, Jyllingehallerne er altid i bevægelse. Ligesom Jyllinge og resten af Roskilde Kommune er det. Jeg glæder mig til at følge udviklingen i årene fremover.

1000 tak for mange fantastiske år i Jyllingehallernes bestyrelse. Pas godt på Planetvej 35 – og alle de drømme, præstationer og visioner, der også i fremtiden vil udfolde sig her.

Tak for samarbejdet gennem årene. Tak for ordet.

#alletidersjyllingehaller

Lars Lindskov
Formand